

ת"פ 22051/11 - מדינת ישראל, אגף המכס ומעמ"מ ירושלים נגד משה ישיביטון

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 22051-11-12 בית המכס ומעמ"מ ירושלים נ'
ביטון

לפני כבוד השופט הבכיר מרדי כדור
בענין: מדינת ישראל באמצעות רשות המסים -
אגף המכס ומעמ"מ ירושלים
המאשימה
נגד
משה ישיביטון
הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות של מסירת דוח הכלל ידיעה לא נcona לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף תשל"ז - 1975 ובעבירה של אי הגשת דוח תקופתי במועד לפי סעיף 117 (א)(6) לחוק האמור.

כמפורט בהכרעת הדיון, בדו"ח התקופתי לחודש ינואר 2009 דיווח הנאשם על מחזור עסקאות של 13,762 ל"נ, בעוד מחזור העסקאות שלו עמד על 314,903 ל"נ. בדו"ח לחודש ממרץ 2009 דיווח הנאשם על מחזור עסקאות אפס, בעוד שמחזור העסקאות שלו באותה תקופה עמד על 340,762 ל"נ. בדו"ח התקופתי לחודש אוגוסט 2009 דיווח הנאשם על מחזור עסקאות אפס, בעוד שמחזור העסקאות שלו הסתכם ב-404,841 ל"נ.

בנוסף לאמור, הנאשם הגיע את דוח חודש ינואר 2009 באחור של 198 ימים.

תמיצית טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה כי אין מקום לבטל את הרשותה הנאשם. לטענתה, הימנעות מהרשעה שמורה למצבים קיצוניים ויצאי דופן, בהם כתוצאה מההרשעה עלול להיווצר פער בלתי סביר בין עצמת הפגיעה בנאשם לבין התועלת לאינטראס הציבורי והחברתי. מצבים אלה אינם חלים בעבירות מס, המבוצעות לרוב על ידי נאים נורמטיביים, וסוגיות שיקומם אינה עומדת על הפרק. בנוסף, ההחלטה נוטה לנתקו יד קשה נגד עבריini המס, לתת משקל רב יותר לשיקולי ההרעתה ולאיןטרס הציבורי על פני נסיבותיהם האישיות, ולא להימנע מהרשעתם. עוד צינה המאשימה לעניין זה כי

עמוד 1

לנאמן עמדה האפשרות למנוע את הבאתו לדין באמצעות תשלום כופר, אך הוא בחר להימנע מכך.

עוד טענה המאשימה כי עבירות המס משבשות את תקנות מגנון גביית המיסים, פוגעות במרקם המדינה ומעוררות את אמון הציבור בערך השוויון ובנטול המיסים. בשל כך נקבעו בגין בפסקה עונשי מאסר בפועל וקנסות מרתייעים.

הנאשם, כך טענה המאשימה, גזל מהקופה הציבורית מס בסך של כ- 200,000 ₪, בחר לנוהל הוכחות, על אף שהוא כי הוציא את החשבונות נשוא האישום ולא דיווח עליהם "מע"מ. כן צינה כי לנאמן נותר חוב מס של 112,000 ₪ (קרן), בגין הגע להסדר תשלום עם רשות מע"מ עבור למועד הטיעונים לעונש. המאשימה הוסיפה כי בעבר, גם קודם הגשת כתב האישום וגם לאחר הגשתו, הנאמן חתם על הסדרי תשלום עם מע"מ, אך לא עמד בהם.

לאור האמור טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשים מאסר בפועל לבין 8 חודשים מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי וקנס.

חרף האמור, ועל אףuai הסרת המחדלים מחיבת בדרך כלל ענישה של מאסר בפועל, בבקשת המאשימה, "בהתחשב בכלל השיקולים", להטיל על הנאמן 6 חודשים מאסר שירצז בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס מרתייע.

ההגנה טענה כי הנאמן פעל ללא שום תכנון, ואף לא הושם בתכנון להתחמק ממנו. לטעתה הסגנור, תכנון משמעו טווית תוכנית עברינית הכוללת חמייה מרשות האכיפה. לעומת זאת, הנאמן לא תכנן להתחמק משלם המס, ולאחר שהתחווור לו כי הוגשו דוחות אפס, הוא ניגש בעצמו לרשות המס ודיווח על העסקאות החסרות.

ההגנה הוסיפה כי אם הנאמן היה מקבל "עו"ץ מתאים הוא יכול היה לפעול בהליך של גילוי מרצן ולהגנות מחסינות מההליך הפלילי. לטענתה, תכלית הגעתו של הנאמן למשרד מע"מ בחודש ספטמבר 2009 הייתה לבקש תשלום החוב בתשלומים. הוא אכן החל לשלם מספר תשלום תשלום, אך לא הצליחשלם את כלם. משכך, ראוי היה שלא לפתח נגדו בהלכים פליליים.

ההגנה טענה עוד כי לא נגרם נזק לקופה הציבורית, שכן חלק מהחוב שלו על ידי הנאמן, יתרתו, הכוללת הפרשי הצמדה וריבית, מצויה בהסדר. כמו כן, לא היה צפוי להיגרם נזק, שכן הנאמן לא ניסה להטעות את מע"מ בדבר סכום החוב, וכל השאלה הייתה ההסדר המתאים.

עוד טענה ההגנה כי מצבו הכלכלי הקשה של הנאמן, שלא היה לו מקור תשלום את סכום המס, הוא זה שהביא אותו לבצע את העבירות.

הסגנור הוסיף וטען כי מעשיו של הנאמן הינם הרבה יותר מחרטה. אין מדובר בנאמן המביע חריטה מהשפלה ולחוץ, אלא במני שביקש לשלם את חובו בזמן אמיתי.

לטענת ההגנה, מתחם הענישה החולם את הנسبות נع בין אי הרשעה לבין מאסר על תנאי וקנס נמוך.

אשר לשיקולים לקביעת העונש בטור המתחם ציין הסגנור כי הנאשם הוא אדם נורטטיבי ללא עבר פלילי, אשר גדול בנסיבות משפחתיות לא קלות. לטענת הסגנור, העובדה שה הנאשם הוצאה חשבונות מס למרות שלא קיבל כסף, והעובדה שהוא בא מיזמתו לרשויות מע"מ ודיווח על חובו, מוכיחות עד כמה מדובר באדם נורטטיבי.

הסגנור טען עוד כי הנאשם פעל להסרת המחדל. אמנם, לא עלה בידו לעמוד בהסדר קודם. אולם, עובר למועד הטיעונים לעונש הנאשם שילם סך של 40,000 ₪ שיעudo לביר המצווה של בנו, לאחר שתשלום כאמור הוכח לו כתנאי להסדר.

עוד הינה הסגנור לפרק הזמן הרוב של חלקו מזמן ביצוע העבירות, לתרומותו של הנאשם לחברה כמתנדב עוד מגיל 13, למצוקה של משפחתו ולטרגדיות שפקדו אותה, במיוחד במיוחד בעת שאחינו נפטר בנסיבות מזעקות. נסיבות אלה מנעו ממשפחתו של הנאשם להיראות לעזרתו לצורכי תשלום המס.

ההגנה הוסיפה כי הנאשם בחר לנמל הכוחות שכן סבר שיש לראותו זכאי להגנה, כמו שגילה מרצון. בחירתו זו אינה צריכה לפגוע בו.

לטענת הסגנור, יש לחרוג מתחם העונש החולם בשל שיקולי שיקום. הנאשם מצוי בעיצומו של שיקום כלכלי, כאשר חלק מהחוות שצבר עדין תלויים ועומדים. הסכומים אותם על הנאשם לשלם על פי ההסדר גבוהים ממשגורתו. קשיים כלכליים אלה גורמים, מטבע הדברים, לקשיים נוספים. אם יוטל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות הוא יאבד את מקום עבודתו. עונש זה לא יועיל לחברה, אך יפגע קשות בנאש ובמשפחה.

בנוסף טען הסגנור כי הימנעות מהרשעת הנאשם לא תפגע באינטרס הציבורי. לעומת זאת, קיים חשש שהרשעת הנאשם תמנע את קבלתו כעובד קבוע.

ה הנאשם טען כי בשל נושא המע"מ הוא חוווה קשיים רבים במשך חמיש שנים. לדבריו, בקשאים רבים ובמאץ ניכר הוא שילם חלק לא מבוטל מחובבו. בנוסף, בהתאם להסדר, הוא מסר 40 המחות על חשבונו החוב. אולם, אם הוא יידון למאסר לא ניתן יהיה לפרוע את המחות.

דין והכרעה:

האם ניתן לבטל את הרשעת הנאשם?

כפי שנקבע לא אחת, הכלל הוא כי משוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. רק במקרים יוצאות דופן, בהן

אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה, רשיי בית המשפט להימנע מהרשעה (ר"ע 432/85 **רומנו נ' מדינת ישראל** 21/8/1985). בהלכה הפסוקה נקבע כי ניתן להימנע מהרשעתו של הנאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על הרשעה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים (ע"פ 2083/96 כתב נ' **מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337).

כפי שיפורט להלן, הנאשם אינו ממלא אחר איזה מהתנאים הנ"ל.

ראשית, לא הוכח כי הרשעתו של הנאשם פגעה חמורה בשיקומו. בהלכה הפסוקה נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וكونקרטי העולול להיגרם לנאהם כתוצאה מהרשעתו. הובחר כי אין די באפשרות תיאורטיבית, לפיהן עלול להיגרם לנאהם נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** 1/1/2013), וכך לא בהוכחה כי לנאהם היגרם נזק במידה ודוות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** 10/11/2014). הבהיר שהעלתה ההגנה בדבר פגעה בעתידו התעסוקתי של הנאשם אינו אלא חשש תיאורטיבי בלבד, שלא ברור עד כמה יהיה להרשעה השפעה על היכנותו. חשש תיאורטי זה אינו מלמד על פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם (השווא: רע"פ 9118/12 הנ"ל, וכן ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** 3/3/2013, רע"פ 654/13 **אבו בכיר נ' מדינת ישראל** 26/2/2013).

בנוספ', העבירות שביצע הנאשם אינן מסווג העבירות בהן ניתן לוותר על הרשעה מבלתי פגוע בשיקולי העונישה האחרים. הנאשם נמנע מלדוח על עסקאות שסקומם עולה על מיליון ל"י, ובכך גזל כספים רבים מהקופה הציבורית. בנוספ', הנאשם לא הגיע דו"ח תקופתי במועדו, אלא באיחור רב.

פעמים רבות מספור נקבע בפסקה כי עבירות המס פוגעות בקופה הציבורית ובערך השוויון בתשלום המס, מסיבות נזקים כלכלייםכבדים למدينة ולצייבור האזרחים, ופוגעות במערכות המס, המיעעדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי הביטחון, החינוך, הבריאות והרווחה ועוד, ולקדם ערכיהם חברתיים (ע"פ (ת"א) 02/02/07 **עיני נ' מדינת ישראל**, 1/4/2004).

מדובר בעבירות הקלות מאוד לביצוע, אך קשה לאיטור (רע"פ 10170/08 **עיסא נ' מדינת ישראל**, 2/3/2009, ע"פ (י-מ) 33390-06-10 **ג'ילאגיל נ' מדינת ישראל**, 21/9/2010, ע"פ (ת"א) 71378/01 **אלעוברה נ' מדינת ישראל**, 10/1/2002, ע"פ (ת"א) 99/97 **מדינת ישראל נ' ולט**, 18/8/1999).

בהתייחס לעבירות המס קבע בית המשפט העליון:

"בית-משפט זה חוזר והציג לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעברינות כלכלית, וuberinity מס בכלל זה, וכוח תוכואניתה ההרסנית למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאות נטול חובה

המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשותות הציבוריות. העברינות הכלכלית, ועברינות המס בכלל, איננה מסתכמה אך בجريدة כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחיה המדינה לנשיאה שוונית בעול הכספי החדש לספק צורכי החברה, ובתשתיות האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוונית של גביה המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעות מירמה מתוחכמים, קשים לאיות.

(רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 381, 384)

הפסיקה קבעה באופן עקבי כי בעבירות מס יש להעדייף את שיקולי הgiumול וההרעה על פני שיקולים הנוגעים לנטיותיו האישיות של העבירון, להם ינתן משקל נמוך (ראו לדוגמה: רע"פ 2891/05 **יעקב נ' מדינת ישראל** 20/4/2005, רע"פ 10/10 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל** 10/3/2010, רע"פ 2843/11 2843/11 **אבו עיד נ' מדינת ישראל**, 17/4/2011, רע"פ 2638/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, 28/4/2013, רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** 13/6/2014).

ביטול הרשותו של הנאשם אינו עולה אפוא בקנה אחד עם המסר אותו נדרש בית המשפט לחדר, אינו מתיחס עם הפסיקה הנוגנת והוא תואם את מטרות הענישה. לפיכך, אין מנוס מהותיר על כנה את הרשותו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם:

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם פורטו לעיל.

לצורך הערכת מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל יש להתחשב בכך שסקום העסקות שלא דוחו על ידי הנאשם עולה על מיליון ₪, ובכך שהעבירות בוצעו במהלך תקופה של כ-8 חודשים.

לנוח מהותם של מעשי העבירה, תדירותם, היקفهم ופרק הזמן במהלךם בוצעו, לא יכול להיות ספק שה הנאשם ביצע את מעשיו לאחר תכנון מראש. הגשת דוחות תקופתיים בסכום חסר, פעם אחר פעם, אינה נעשית בהיסח הדעת, בספונטניות או באופן אקרים. במיוחד במקרה העניינו, כאשר הנאשם דיווח על מחזור עסקאות נמוך ביותר או אף בעוד בכל תקופה בוצעו על ידו עסקאות מאות אלפי שקלים.

ה הנאשם נשא באחריות מלאה ובבדית לביצוע העבירות. לעניין זה יוער כי בהכרעת הדין נדחתה טענת ההגנה לפיה יועץ המס שטיפל בעניינו הוא הנושא באחריות לביצוע העבירות.

סבירת ההגנה כי לא נגרם ולא היה צפוי להיגרם נזק לקופה הציבורית כתוצאה מביצוע העבירות, אינה מתישבת עם העובדה שחרף השנים הארוכות שחלפו מאז בוצעו העבירות, הנאשם לא הסיר את מחדריו, ולא פרע את חוב המס במלואו. מכל מקום, מס יש לשלם במועד שנקבע לכך בדיון. הנאשם לא היה בן חורין לעשות דין לעצמו, להימנע משלם את המס במועד, לבקש להכתיב מועד דחוី לתשלומו או לנוהל בעניין מ"מ עם רשות המס. אי תשלום המס במועדו, כשהוא לעצמו, פוגע פגיעה של ממש בקופה הציבורית.

על פי המפורט בסעיפים 2, 5 ו- 6 לכתב האישום, הנזק שגרם הנאשם לקופה הציבורית מסתכם בסך של 166,294 ₪. סכום המס החסר, אליו התייחסה המאשימה בטיעונה לעונש (כ-200,000 ₪), כולל מס בגין עסקאות שלא דוחו בדי"ח התקופתי לחודש Mai 2009 (עמ' 15 לפרו' ש' 16 - 17), שאינו כולל בכתב האישום. המאשימה הצהירה כי תימנע מלבקש את הרשותה הנאשם בשל אי דיווח במועד האמור (עמ' 13 לפרו' ש' 15 - 16). לפיכך, אין להביא בחשבון את המס שלא שולם בגין חודש Mai 2009 גם במסגרת גזר הדין.

כפי שצוין בהכרעת הדין, מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם בתקופה הירלאנדית הוא שעמד ברקע לביצוע העבירות. הריאות מלמדות כי עת/2 העניק לנאים הלוואה כמנה קודם למועד העסקאות. לאחר שעסקו של הנאשם לא צלח, ומאהר שלא הייתה לו אפשרות לפרוע את ההלוואה בזמן, הוא מסר לבעל חובו את מלאי הכלים הרכב של העסק, והוציא את חשבונות המס עליו נמנעו מלבדו. התמורה הכספייה בעד מלאי הכלים הרכב שלימה הנאשם אףוא במלואה, כולל סכום המע"מ. ברם, זו לא נסקרה לו בפועל במועד הוצאה החשבונות, אלא זמן רב לפני כן, ולכן הוא התקשה לשלם את סכום המס שהוא עליו לשלם.

בהתאם להוראת סעיף 40ח לחוק העונשין תש"ז - 1977, יש להביא בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם.

כאמור, העבירות בוצעו על רקע הקשיים העסקיים אליהם נקלע עסקו של הנאשם, שהביאו בסופו של דבר לՏגירתו. בנוסף, הנאשם הציג אסמכתאות לכך שנשלחו לו דרישות לתשלום חוב, הוגשו נגדו תביעות כספיות וננקטו נגדו הליכי הוצאה לפועל. מסמכים אלה מלמדים על מצב כלכלי דחוך. אולם, לא ניתן להתעלם מכך שהמסמכים האמורים אינם עדכניים, אלא מתיחסים לתקופה במהלךה הנאשם פרע את חובו לעת/2, כנ"ל.

לאור הנסיבות המיוחדות במקרה זה, ובהתחשב בנסיבות הענישה הנהוגת, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מסר קצר לבין 6 חודשים לפחות, וכי מתחם עונש הקנס ההולם נע בין 5,000 ₪ לבין 20,000 ₪.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאים בתחום הענישה הנהוגה יש להתחשב בנזקים שייגרם לנאים ולמשפחהו, מطبع הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיטול עליו, בכך שגם לו מעורבות ראשונה בפלילים, בנסיבות האישיות, הכלכליות והמשפחתיות, כפי שפורטו על ידי הסגנור וה הנאשם בטיעוניהם, ובפרק הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות. עוד יש להתחשב בכך האם הנאשם לא הסיר את מחדריו, הוא נקט לשם כך מספר פעולות, שילם חלק מקרן חוב המס, והגיע להסדר ביחס ליתרתו.

ברם, כפי שנקבע לא אחת בפסקה, הסרת המחדלים בעבירות מס, גם אם זו מבוצעת באופן מלא, אינה מהוות תחליף לענישה, ואין בה משום מעשה חסד של הנאשם, אלא פירעון מה שניית היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות. הפסקה אף הבירהה שחווסף יכולת כלכלית של הנאשם להסדיר את מחדריו אינה מהוות י邏וק להcola (רע"פ 4394/14 פיקוחולץ נ' מדינת ישראל 17/8/2014, ע"פ 2407/05 מנ' מדינת ישראל 11/7/2005).

עוד עומדת לימינו של הנאשם שיתוף הפעולה שלו עם רשות מע"מ, בכך שדיוחו בעצמו על קיומו של החוב מספר

חודשים לאחר הגשת הדוחות הכוזבים. אمنם, התייק הועבר למחלkat ביקורת במע"מ ירושלים מכיוון שהנאשם דיווח דיוקני אף ממשר תקופה מסוימת (עמ' 11 לפניו ש' 29 ואילך), ומכיון שהתייק עלה במדגם היחידה הכלכלית (עמ' 12 לפניו ש' 1 - 2). אולם, העובדה שקיים של החוב הוון למחשבי מע"מ עוד ביום 8/11/2009, כמפורט במסמך נ/2, תומכת בגרסת הנאשם כי הוא בא מיזמתו למע"מ, וביקש לשלם את חובו בתשלומים (עמ' 20 לפניו ש' 16 - 22).

כפי שטען הסגנור,صدق, אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שבחר לנחל הוכחות. אולם, הנאשם אינו זכאי להקללה לה זכאי נאשם המודעה ביצוע העבירות. כפי שນפסק:

"יש להתחשב לפחות בעניינים של נאים המודים ביצוע העבירות, מביעים חרטה עליהם ו מבאים להסכים ניכרים בזמן שיפוטו; וכן, ובעיקר, כאשר הללו מסירים את המחדל ומסלקים חובם לרשותו המס עד ליום גזר-הדין ..."

(עפ"ג (י-מ) 15-05-800 גולאני נ' מדינת ישראל (24/8/2015)

הנאשם לא קיים איזה מהתנאים הנ"ל לקולוה.

לא ניתן לקבל את טענת ההגנה כי הנאשם הביע חרטה. במהלך המשפט ביקש הנאשם לגלל את האחריות ליעוץ המס שפועל מטעמו, או לעובדי מע"מ, שלטענו לא פועלו כפי שהוא עליהם לפעול. טענות הנאשם נדחו, אך הוא לא חזר בו מהם, לא נטל אחריות ולא הביע חרטה.

כמו כן, אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי יש לסתות לקולה ממתחם הענישה בשל כך שהנאשם מצוי בעיצומו של שיקום כלכלי. שיקום המאפשר סטייה ממתחם העונש הולם, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין תש"ז - 1977, הינו שיקום נורטטיבי של נאשם, ולא שיקומו מבחינה כלכלית. הפגיעה הכלכלית בנאשם כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו מובאת בחשבון במסגרת השיקולים לקביעת העונש המתאים לו בתוך מתחם העונש הולם, בהתאם להוראות סעיפים קטנים 1 - 3 בסעיף 40א(1) לחוק האמור.

לנוכח המפורט לעיל, נראה לי כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלוקת התחתון של מתחם הענישה, אך לא ברף התחתון שלו.

אני דין אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מסר למשך 3 חודשים. המסר ירצחה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 6/1/2016 עד לשעה 10:00, במקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

mobher להנאות כי עליו לעמוד בתנאי הפיוקח, כי תערכנה ביקורות פעע לבדיקה עמידתו בפיוקח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וRICTI העונש במאסר ממש.

.**2.** מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרור ממאסר, אם יעבור כל עבירה לפי חוק מס ערך נוסף.

.**3.** קנס בסך 10,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורה. הকנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים החל מיום 1/5/2016. אולם, אם איש מה התשלומים לא יבוצע במלואה או במועדו תעמוד מלאה יתרת הকנס לתשלום מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מיהום.

5129371

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ו, 26 אוקטובר 2015.